Acatistul Sfinţilor mucenici şi doctori fără de arginţi Epictet, preotul şi Astion, monahul

(8 iulie)



Sfinţii mucenici Epictet şi Astion din Halmyris († 290) (8 iulie):

https://www.academia.edu/53519145/Sfin%C5%A3ii_mucenici_Epictet_%C5%9Fi_Astion_din_Halmyris_290_8_iulie_

https://archive.org/details/sf.-epictet-si-astion

***

Materiale despre Sfinţii mucenici Epictet şi Astion din Halmyris:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Epictet-%C5%9Fi-Astion-(8-iul)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Epictet+%C5%9Fi+Astion+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Astion

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

****

Acatistul Sfintilor Epictet si Astion (8 iulie):
https://www.youtube.com/watch?v=5XZ6ICW0So0

https://www.youtube.com/watch?v=5XZ6ICW0So0&t=235s

Acatistul Sf. Epictet si Astion - Marian Moise:
https://www.youtube.com/watch?v=igQ8NzVy4sM

Acatistul Sfintilor Epictet si Astion (8 iulie):
https://www.youtube.com/watch?v=imZqSn9ZDJA

Acatistul Maicii Domnului și Acatistul Sf. Mc Epictet și Astion, oficiate de IPS Teodosie:
https://www.youtube.com/watch?v=W9EiNtod-xA

&&&

Condacul 1
Pe Epictet, preotul cel prea înţelept şi pe Astion, ucenicul cel mult râvnitor, veniţi toţi să-i lăudăm, că aceştia de o cinste cu Ermolae şi cu Pantelimon fiind, împreună au binevestit Evanghelia lui Hristos şi întru adevăr, după Andrei cel întâi chemat, apostoli ai Dobrogei s-au arătat: pe bolnavi tămăduind, demonii gonind, au strălucit cu minunile şi cu puterea cuvântului, pentru care şi chinuri au răbdat de la chinuitori şi bine încununându-se, pururea se roagă pentru sufletele noastre. Pentru aceasta şi noi îi fericim: ***Bucuraţi-vă ,Sfinţilor Epictet şi Astion, doctorilor fără de arginţi şi mucenici ai lui Hristos!***

Icosul 1
Din tinereţe în înfrânare ai petrecut prea fericite Epictet, hrănindu-te cu învăţăturile lui Hristos şi când ai ajuns în puterea vârstei, ca Samuel odinioară, luând harul preoţiei, din dragoste pentru oameni ai săvârşit multe minuni; pentru aceasta cu laude te cinstim aşa:
Bucură-te, cel ce ai dus viaţă neprihănită;
Bucură-te, că ai avut dragoste desăvârşită;
Bucură-te, că Domnului te rogi neîncetat;
Bucură-te, că la cele înalte totdeauna ai cugetat;
Bucură-te, că ochii orbilor ai deschis;
Bucură-te, că pe slăbănogi ai întărit;
Bucură-te, că duhurile necurate le alungi de la noi;
Bucură-te, mare miluitor al celor din nevoi;
Bucură-te, că pe leproşi ai curăţat;
Bucură-te, că la credinţă i-ai chemat;
Bucură-te, că pământul Dobrogei îl ocroteşti;

Bucură-te, că în primejdii a noastră nădejde eşti;
Bucură-te, Sfinte Epictet, doctore fără de arginţi şi mucenice al lui Hristos!

Condacul al 2-lea

Ascultând cuvintele părintelui Epictet, inima ţi-ai deschis, sufletul ţi-ai curăţit, şi ai primit tainele credinţei, apoi botezându-te, ai urmat lui Hristos, dovedindu-te a fi rob prea iubit al lui Dumnezeu. Drept aceea, cunoscând şi noi marea ta credinţă, venim către tine şi cu umilinţă te rugăm: Izbăveşte-ne, Sfinte mucenice Astion, de veşnica moarte, ca împreună să-I cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Dorind, Sfinte Astion, să petreci viaţă îngerească, ai părăsit casa părintească şi te-ai sălăşluit în cetatea Halmyrisului, unde te-ai arătat mare făcător de minuni. Căci mergând spre Dunăre, ai întâlnit un om cu duh necurat, pe care îndată l-ai izbăvit cu rugăciunile tale şi cu semnul sfintei cruci. Iar noi, minunându-ne de unele ca acestea, cântăm aşa:
Bucură-te, că ai fost înger pământesc;
Bucură-te, cel ce eşti om ceresc;
Bucură-te, că prin smerenie cele înalte ai dobândit;
Bucură-te, că pe vrăjmaş cu semnul crucii l-ai biruit;
Bucură-te, cel ce cu credinţă ai săvârşit minuni;
Bucură-te, cel ce ai înspăimântat pe păgâni;
Bucură-te, de demoni izgonitor;
Bucură-te, mare biruitor;
Bucură-te, de boli vindecător;
Bucură-te, de chinuri izbăvitor;
Bucură-te, grabnic ajutătorule;
Bucură-te, al Dobrogei apărătorule;
Bucură-te, Sfinte Astioane, doctore fără de arginţi şi mucenice al lui Hristos!

Condacul al 3-lea

Un mare dregător alergând la tine, părinte Epictet, a îngenuncheat în faţa ta, rugându-te să-i tămăduieşti fiica paralizată. Iar tu, sfinte, rugându-te lui Dumnezeu şi trupul ei ungându-l cu undelemn sfinţit, îndată s-a vindecat. Pentru aceea, părinţii împreună cu tine slăveau pe Dumnezeu cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Altă dată, o femeie oarbă a cerut de la tine vindecare, părinte Epictet, plângând şi zicând: "Ştiu cine eşti şi cred că poţi multe în faţa lui Dumnezeu; de aceea mă rog să nu dispreţuieşti plânsul meu şi să nu iei în deşert rugăciunea mea. " Iar tu, sfinte,

minunându-te de credinţa ei, ai vindecat-o şi ea văzând lumina, a slăvit pe Dumnezeu, pentru care îţi cântăm şi noi unele ca acestea:
Bucură-te, ajutorul celor ce zac în neputinţe;
Bucură-te, mângâierea celor mâhniti şi întristaţi;
Bucură-te, cel ce dăruieşti lumină orbilor;
Bucură-te, cel ce aduci alinare credincioşilor;
Bucură-te, că pe mulţi i-ai vindecat;
Bucură-te, dregătorul către tine a strigat;
Bucură-te, scăpare din ispite;
Bucură-te, dumnezeiescule părinte;
Bucură-te, chip duhovnicesc;
Bucură-te, doctor sufletesc;
Bucură-te, mult lăudat ocrotitor;
Bucură-te, al credinţei propovăduitor;
Bucură-te, Sfinte Epictet, doctore fără de arginţi şi mucenice al lui Hristos!

Condacul al 4-lea
Viforul gândurilor deşarte l-ai biruit cu smerita cugetare, căci tânăr fiind, înţelepciunea vârstnicilor ai dobândit, mucenice Astion şi ai biruit ispitele vieţii acesteia. Pentru aceea te rugăm, ajută-ne să scăpăm nevătămaţi de tulburarea gândurilor şi greutatea necazurilor ce vin asupra noastră, ca împreună să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea
Având iubire de oameni, Sfinte Astioane, te-ai retras şi în taină te-ai rugat Domnului pentru omul căzut de la înălţime, ce zăcea aproape mort. Iar Dumnezeu, ascultând rugăciunea ta, îndată l-a făcut sănătos, pentru care, minunându-ne, îţi cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, că pentru omul căzut, în taină te-ai rugat;
Bucură-te, că pe el de la moarte l-ai scăpat;
Bucură-te, temelia vieţii cereşti;
Bucura-te, acoperişul casei duhovniceşti;
Bucură-te, cel ce ai trecut prin vămile cele cereşti;
Bucură-te, cel de sănătate dătător;
Bucură-te, cel ce pe bolnavi ai ridicat;
Bucură-te, cel ce pe mulţi ai vindecat;
Bucură-te, prea fericite rugător;
Bucură-te, cel mult folositor;
Bucură-te, chip prea curat;
Bucură-te, om prea luminat;

Bucură-te, Sfinte Astioane, doctore fără de arginţi şi mucenice ai lui Hristos!

Condacul al 5-lea

Frumuseţea chipului şi agerimea cugetului tău nu ai voit a le pune în slujba celor pământeşti, prea fericite Astioane, că neamul cel ales şi bogăţia tatălui tău drept uscăciune socotindu-le, ca un cerb prea sprinten ai alergat spre izvoarele cele pururea curgătoare ale învăţăturii lui Hristos, pe care şi sorbindu-le din buzele preotului Epictet, îndată te-ai aprins de dragostea cea dumnezeiască şi fără tăgadă în numele lui Hristos te-ai botezat, căruia îi cânţi acum: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Înţelept fiind, părinte Epictet, te-ai arătat prin credinţă copilului celui de cincisprezece ani, care era surd, mut şi uscat la trup şi vindecându-l, el ţi-a spus aşa: ***"În Iisus Hristos se cuvine nouă să credem, o, prea fericite, căci El aduce oamenilor întotdeauna binefaceri, până în ziua de azi".*** Pentru aceasta, te rugăm, părinte, să primeşti de la noi, nevrednicii, unele ca acestea:
Bucură-te, că izvor nesecat de minuni te-ai arătat;
Bucură-te, că mutul vindecat, veselindu-se, slavă lui Hristos a dat;
Bucură-te, că văzând minunea, mulţi din cetate s-au botezat;
Bucură-te, că prin tine Hristos S-a prea mărit;
Bucură-te, că de dobrogeni eşti mult iubit;
Bucură-te, că românii au evlavie către tine;
Bucură-te, că din întreaga ţară vin să se închine;
Bucură-te, cel ce grabnic spre ajutor ne eşti;
Bucură-te, că te veseleşti cu Puterile cereşti;
Bucură-te, cel ce pe copii îi ocroteşti;
Bucură-te, izbăvitorul celor umiliţi;
Bucură-te, scăparea celor prigoniţi;
Bucură-te, Sfinte Epictet, doctore fără de arginţi şi mucenice al lui Hristos!

Condacul al 6-lea:

Priveghind mereu asupra ucenicului tău Astion, părinte Epictet şi văzând tristeţea de moarte ce îl stăpânea, ai alungat-o de la el, arătându-i astfel puterea binecuvântării preotului lui Hristos, pe care o dăruieşte şi nouă, pentru a birui îndoiala şi deznădejdea, ca impreună cu toţi sfinţii să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Ca pe nişte apostoli şi ucenici ai lui Hristos v-au primit locuitorii cetăţii Halmyris, căci semne şi puteri apostoleşti aţi arătat cu adevărat: pe fata cea paralizată aţi făcut-o teafără doar cu cuvântul, orbului vederea i-aţi întors şi pe îndrăciţi i-aţi slobo-

zit, pentru aceasta, mulţime multă se întorcea la Hristos binecuvântând pe Cel ce dă oamenilor astfel de puteri, iar pe voi întru acest chip fericindu-vă:
Bucuraţi-vă, că neamul ni l-aţi adus la dreapta credinţă;
Bucuraţi-vă, că aţi învins prin rugăciune şi nevoinţă;
Bucuraţi-vă, zid al credinţei neînvins;
Bucuraţi-vă, al dragostei de Dumnezeu foc nestins;
Bucuraţi-vă, folos deplin creştinilor;
Bucuraţi-vă, că pildă de vieţuire voi ne-aţi dat;
Bucuraţi-vă, că darul vindecării de la Hristos aţi luat;
Bucuraţi-vă, că de duşmani ne izbăviţi;
Bucuraţi-vă, că de ispite ne feriţi;
Bucuraţi-vă, că dulceaţa vieţii trecătoare nu o aţi indrăgit;
Bucuraţi-vă, că braţul celui rău voi l-aţi zdrobit;
Bucuraţi-vă, că ura duşmanului cu răbdarea aţi biruit;
Bucuraţi-vă Sfinţilor Epictet şi Astion, doctorilor fără de arginţi şi mucenici ai lui Hristos!

Condacul al 7-lea

Cu cine vă vom număra pe voi, prea fericiţilor, căci chipul cel îngeresc al călugăriei purtând, ca nişte apostoli Evanghelia aţi propovăduit şi doctori fără de arginţi şi făcători de minuni arătându-vă, încă şi cununa muceniciei la urmă aţi luat, încât multe daruri şi vrednicii au strălucit întru voi. Pentru aceasta, minunându-ne, vă fericim, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Păgânul Latronianus, comandantul provinciei, intrând în cetatea Halmyrisului a început prigoana împotriva creştinilor. Iar voi, sfinţilor, aţi fost pârâţi ca unii care îndepărtaţi pe mulţi de la jertfele idoleşti. Drept aceea, aţi fost aduşi în lanţuri în temniţă, dar temniţa chilie de rugăciune aţi prefăcut-o şi cu bucurie slăveaţi pe Dumnezeu în psalmi şi rugăciuni pentru care şi noi vă lăudăm aşa:
Bucuraţi-vă, că pe comandantul păgân cel cu suflet de fiară, l-aţi biruit;
Bucuraţi-vă, că prin mari chinuri pe Hristos L-aţi mărturisit;
Bucuraţi-vă, că numele lui Hristos pe pământ L-aţi propovăduit;
Bucuraţi-va, cei ce credinţă idolească aţi surpat;
Bucuraţi-vă, căci cu nădejdea v-aţi înfrumuseţat;
Bucuraţi-vă, căci cu răbdare şi dragoste aţi biruit;
Bucuraţi-vă, că temniţa biserică aţi socotit;
Bucuraţi-vă, că lanţurile nu v-au speriat;
Bucuraţi-vă, că biciuiri fără de număr aţi răbdat;
Bucuraţi-vă, că prin credinţă v-aţi încununat;

Bucuraţi-vă, că în faţa lui Latronianus ca soarele aţi strălucit;
Bucuraţi-vă, că din dragoste pentru Hristos mult aţi pătimit;
Bucuraţi-vă Sfinţilor Epictet şi Astion, doctorilor fără de arginţi şi mucenici ai lui Hristos!

Condacul al 8-lea

În zori, locul de judecată a fost pregătit, iar comandantul vroia să vă piardă. Atunci din înălţime putere primind şi lumină harului strălucind ca soarele pe feţele voastre, sfinţilor mucenici, judecătorul nu putea privi spre voi, iar mulţimea poporului ce era de faţă, minunându-se, a cântat împreună cu voi lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Cu totul s-a spăimântat tiranul de prea minunata voastră bărbăţie, sfinţilor, şi de răspunsurile voastre s-a tulburat, căci cu îndrăzneală l-aţi înfruntat, zicând: ***"Suntem creştini, facă-se voia Domnului nostru cu noi!".*** Pentru aceasta vă lăudăm, zicând:
Bucuraţi-vă, că pentru Dumnezeu, toate durerile desfătări le-aţi socotit;
Bucuraţi-vă, că răbdând chinuri, din dreapta credinţă nu v-aţi clintit;
Bucuraţi-vă, foc nestins al dragostei dumnezeieşti;
Bucuraţi-vă, că prin răbdare aţi uimit Cetele îngereşti;
Bucuraţi-vă, că de curajul vostru păgânii au rămas fără de glas;
Bucuraţi-vă, că nu v-aţi spăimântat când trupul vi l-au ars;
Bucuraţi-vă, că prin aceasta, cununa mucenicească aţi agonisit;
Bucuraţi-vă, că ura duşmanului sufletelor cu bărbăţie aţi biruit;
Bucuraţi-vă, învingători ai stăpânirii iadului;
Bucuraţi-vă, moştenitori ai frumuseţii Raiului;
Bucuraţi-vă, că focul inimii voastre luminător al Dobrogei a fost;
Bucuraţi-vă, mărgăritare de preţ ale Bisericii lui Hristos;
Bucuraţi-vă Sfinţilor Epictet şi Astion, doctorilor fără de arginţi şi mucenici ai lui Hristos!

Condacul al 9-lea

Pe scândură fiind schingiuiţi, sfinţilor mucenici, tiranii v-au sfâşiat cu cârlige de fier, cu făclii aprinse v-au ars trupurile şi în cazane cu smoală clocotită v-au aruncat. Însă credinţa voastră cea către Domnul din toate chinurile v-a scos nevătămaţi şi neîncetat mărturisind pe Hristos, aţi fost închişi din nou în temniţă. Văzând aceste lucruri mai presus de înţelegere, ne minunăm şi cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Ritorii cei mult vorbitori rămân ca nişte peşti fără de glas şi nu pricep a spune cum voi, sfinţilor mucenici, în trup omenesc vieţuind, aţi biruit chinurile mai presus de fire, făcându-vă următori ai lui Hristos. Iar noi, prea slăvind pe Domnul, cel ce v-a întărit pe voi, lăudăm vitejia voastră şi cu mulţumire grăim aşa:
Bucuraţi-vă, frumuseţea cea mare a neamului românesc;
Bucuraţi-vă, flori bine mirositoare din mănunchiul mucenicilor dobrogeni;
Bucuraţi-vă, că pentru slava şi cinstea Împăratului ceresc aţi luptat;
Bucuraţi-vă, cei ce chinuri înfricoşătoare aţi răbdat;
Bucuraţi-vă, robi credincioşi ai Domnului, care toată voia Lui aţi împlinit;
Bucuraţi-vă, cei ce înaintea stăpânitorilor Adevărul aţi mărturisit;
Bucuraţi-vă, cei ce vergile de frasin, în cununi de mucenicie le-aţi prefăcut;
Bucuraţi-vă, că Domnului prea iubiţi fii v-aţi făcut;
Bucuraţi-vă, propovăduitori fierbinţi ai dumnezeieştii credinţe;
Bucuraţi-vă, că aţi înfruntat mâniile aprinse;
Bucuraţi-vă, moştenitori ai bunătăţilor celor veşnice;
Bucuraţi-vă, grabnici rugători pentru mântuirea noastră;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Epictet şi Astion, doctorilor fără de arginţi şi mucenici ai lui Hristos!

Condacul al 10-lea

Auzind unul dintre anchetatori, pe nume Vigilantius, cum puşi fiind la chinuri, voi, sfinţilor, nu aţi încetat timp de 30 de zile a mărturisi pe Hristos şi auzind încă şi cuvântul vostru cum că oricine crede în Hristos va avea viaţa veşnică, nu s-a putut opri şi a mărturisit pe Hristos cu glas mare şi venind la voi în inchisoare, a cerut botezul şi împreună cu voi a cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Ca un adevărat părinte duhovnicesc ai îndrumat paşii ucenicului tău Astion, spre Tatăl cel ceresc, părinte Epictet, ca în clipa despărţirii de lumea aceasta te-ai îngrijit mai întâi de ucenicul tău iubit, pentru care învredniceşte-ne şi pe noi acestei iubiri părinteşti, ca să vă cântăm unele ca acestea:
Bucuraţi-vă, cei ce cununi neveştejite aţi primit;
Bucuraţi-vă, cei ce în trupurile şi în sufletele voastre, pe Dumnezeu L-aţi prea mărit;
Bucuraţi-vă, cei ce cu toate faptele voastre pe Hristos L-aţi slăvit;
Bucuraţi-vă, că mâinile voastre la lucrarea faptelor bune le-aţi ridicat;
Bucuraţi-vă, că paşii judecătorului pe calea cea adevărată aţi îndreptat;
Bucuraţi-vă, cei ce nu v-aţi lipit inima către bogăţie sau desfătare lumească;
Bucuraţi-vă, că la cele cereşti şi la bucuria cea veşnică aţi cugetat;
Bucuraţi-vă, mărturisitori ai dreptei credinţe;

Bucuraţi-vă, vrednici urmaşi ai apostolilor;
Bucuraţi-vă, că şi în temniţă aţi făcut ucenici;
Bucuraţi-vă, că în ceata mucenicilor cu bucurie aţi fost primiţi;
Bucuraţi-vă, că în Rai cu sfinţii vă odihniţi;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Epictet şi Astion, doctorilor fără de arginţi şi mucenici ai lui Hristos!

Condacul al 11-lea

Pe când sfinţii martiri răbdau cumplite chinuri în numele lui Hristos, un călător din ţara lui Astion, văzându-l în faţa scaunului de judecată şi cunoscându-l, degrabă a dat de veste părinţilor acestuia. Şi venind ei în Halmyris, după martirajul sfinţilor, au auzit despre faptele minunate ale fiului lor şi primind botezul, au slăvit pe Dumnezeu, cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

De tatăl tău, Alexandru şi mama ta, Marcelina, Sfinte Astion, cu multă dragoste te-ai îngrijit. Precum odinioară Iisus a încredinţat-o pe Maica Sa apostolului Ioan, aşa şi tu, sfinte, arătându-te în vis lui Vigilantius, i-ai încredinţat pe părinţii tăi. Aceştia, împreună cu sfinţitul preot Bonosus, au mers apoi la măritul episcop Evanghelicus, rugându-l să-i boteze, şi aceştia, bucurându-se întru Domnul, a săvârşit Sfânta Taină; iar de la noi auzi unele ca acestea:
Bucură-te, că pe părinţii tăi din păgânătate i-ai scăpat;
Bucură-te, că şi ei haina botezului au îmbrăcat;
Bucură-te, că din întristare tu i-ai izbăvit;
Bucură-te, că prin credinţă ei te-au regăsit;
Bucură-te, stâlpul cel drept al monahilor;
Bucură-te, cinstea şi podoaba credincioşilor;
Bucură-te, liniştitorul sufletelor tulburate;
Bucură-te, ridicarea celor căzuţi în păcate;
Bucură-te, fierbintele nostru ajutător;
Bucură-te, doctor tămăduitor;
Bucură-te, că ai fost desăvârşit în viaţă călugărească;
Bucură-te, că te-ai învrednicit de cununa mucenicească;
Bucură-te, Sfinte Astioane, doctorule fără de arginţi şi mucenic al lui Hristos!

Condacul al 12-lea

După tăierea capetelor, trupurile voastre, sfinţilor mucenici, s-au făcut albe la vedere precum zăpada, iar cei ce erau stăpâniţi de vreo slăbiciune trupească sau sufletească, atingându-se de ele cu credinţă şi cu dragoste, degrabă se îndepărta de la ei toată suferinţa şi durerea. Pentru aceasta, creştinii, cu evlavie, au luat sfintele voa-

stre moaşte, le-au aşezat într-o criptă, peste care au înălţat în Halmyris o măreaţă biserică în cinstea voastră, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Venind popoarele barbare peste cetatea Halmyrisului, biserica în care se aflau sfintele voastre moaşte a fost distrusă, dar prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu ele au scăpat nevătămate, iar acum, după şaptesprezece veacuri, ca un soare duhovnicesc au răsărit din pământ spre luminarea şi mângâierea noastră. Iar noi, ştiind mulţimea de tămăduiri ce s-a făcut prin sfintele voastre moaşte în vremurile de demult, cu dragoste cuprinzându-le şi sărutându-le, cu bucurie mare nu ne pricepem a grăi decât acestea:
Bucuraţi-vă, că cinstitele voastre moaşte nevătămate au scăpat;
Bucuraţi-vă, că la praznicul Adormirii Maicii Domnului ele s-au aflat;
Bucuraţi-vă, că în Dobrogea, Sfântului apostol Andrei i-aţi fost următori;
Bucuraţi-vă, că după voi şi mucenicii Zotic, Atal, Camasie şi Filip au fost mărturisitori;
Bucuraţi-vă, cu Sfinţii Gherman şi Ioan Casian în ceruri locuitori;
Bucuraţi-vă, sfătuitori ai preoţilor şi monahilor povăţuitori;
Bucuraţi-vă, buni cârmaci, care de potopul păcatelor ne feriţi;
Bucuraţi-vă, povăţuitori credincioşi, cei ce ne îndreptaţi pe noi la Patria cerească;
Bucuraţi-vă, că prin voi, Treimea a fost propovăduită;
Bucuraţi-vă, că prin voi, Unimea a fost prea mărită;
Bucuraţi-vă, lauda neamului creştinesc;
Bucuraţi-vă, că toţi credincioşii Dobrogei vă cinstesc;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Epictet şi Astion, doctorilor fără de arginţi şi mucenici ai lui Hristos!

Condacul al 13-lea (de trei ori)

Mult-pătimitorilor pentru Hristos, Sfinţilor mucenici Epictet şi Astion, primiţi acum această rugăciune de la noi, cei ce plecăm genunchii înaintea sfintei voastre icoane şi precum aţi luminat ochii orbilor şi aţi dăruit vindecare slăbănogilor, tot aşa tămăduiţi-ne şi pe noi de toată neputinţa trupească şi sufletească. Păziţi-ne de tot răul cel aducător de moarte trupească şi sufletească şi din tot necazul grabnic ne izbăviţi, pe noi cei care cinstim pomenirea voastră şi mărturisim minunile pe care cu puterea Sfintei Treimi le săvârşiţi celor ce cu credinţă cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1

Din tinereţe în înfrânare ai petrecut prea fericite Epictet, hrănindu-te cu învăţăturile lui Hristos şi când ai ajuns în puterea vârstei, ca Samuel odinioară, luând harul preoţiei, din dragoste pentru oameni ai săvârşit multe minuni; pentru aceasta cu laude te cinstim aşa:
Bucură-te, cel ce ai dus viaţă neprihănită;
Bucură-te, că ai avut dragoste desăvârşită;
Bucură-te, că Domnului te rogi neîncetat;
Bucură-te, că la cele înalte totdeauna ai cugetat;
Bucură-te, că ochii orbilor ai deschis;
Bucură-te, că pe slăbănogi ai întărit;
Bucură-te, că duhurile necurate le alungi de la noi;
Bucură-te, mare miluitor al celor din nevoi;
Bucură-te, că pe leproşi ai curăţat;
Bucură-te, că la credinţă i-ai chemat;
Bucură-te, că pământul Dobrogei îl ocroteşti;
Bucură-te, că în primejdii a noastră nădejde eşti;
Bucură-te, Sfinte Epictet, doctore fără de arginţi şi mucenice al lui Hristos!

Condacul 1
Pe Epictet, preotul cel prea înţelept şi pe Astion, ucenicul cel mult râvnitor, veniţi toţi să-i lăudăm, că aceştia de o cinste cu Ermolae şi cu Pantelimon fiind, împreună au binevestit Evanghelia lui Hristos şi întru adevăr, după Andrei cel întâi chemat, apostoli ai Dobrogei s-au arătat: pe bolnavi tămăduind, demonii gonind, au strălucit cu minunile şi cu puterea cuvântului, pentru care şi chinuri au răbdat de la chinuitori şi bine încununându-se, pururea se roagă pentru sufletele noastre. Pentru aceasta şi noi îi fericim: ***Bucuraţi-vă, Sfinţilor Epictet şi Astion, doctorilor fără de arginţi şi mucenici ai lui Hristos!***

După aceea, se citeşte această rugăciune:

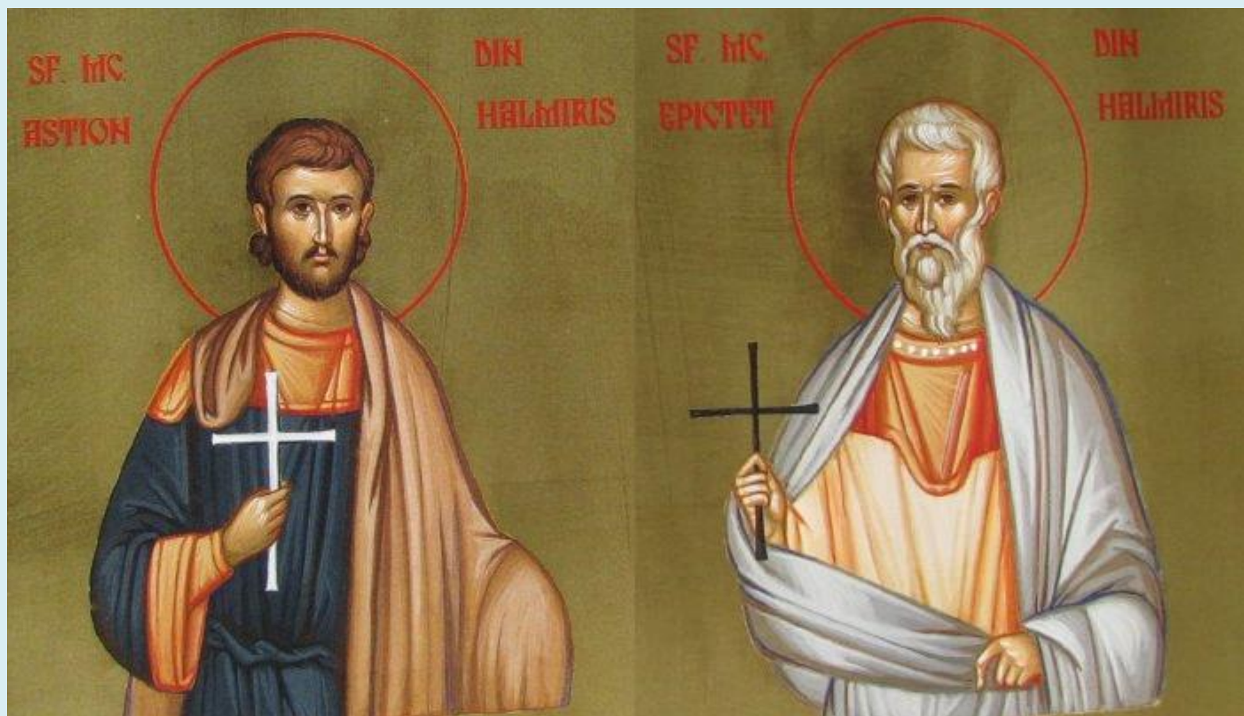
Rugăciune către Sfinţii mucenici şi doctori fără de arginţi Epictet şi Astion



Sfinţilor mucenici Epictet şi Astion, căutaţi acum spre noi, cei ce cu umilinţă cădem înaintea sfintei voastre icoane şi cinstim sfintele voastre moaşte şi ca unii ce v-aţi învrednicit de mare cinste înaintea Atotputernicului Dumnezeu, rugaţi-vă Acestuia să ne izbăvească de toate necazurile şi primejdiile şi să dea iertare de păcate sufletelor noastre. Şi ca cei ce sunteţi podoaba şi ocrotitorii ţinutului Dobrogei, împreună cu Sfinţii martiri Zotic Atal, Camasie şi Filip, purtaţi de grijă mulţimii credincioşilor ce vă aduc vouă cinstire.

Primiţi acum prinosul nostru de dragoste, laudă şi mulţumire către milostivul Dumnezeu şi prin darul celui Atotputernic, vindecaţi bolile noastre sufleteşti şi trupeşti, după cum aţi vindecat şi copila acelui mare dregător. Şi precum în timpul vieţii voastre mulţime de oameni aţi vindecat, asemenea vindecaţi şi sufletele noastre cele asuprite de patimi şi dureri. şi după cum prin viaţa curată, credinţa şi sfânta nevoinţă, aţi biruit puterea vrăjmaşilor diavoli şi aţi câştigat mila Dumnezeului nostru celui în Treime slăvit, aşa şi pe noi întăriţi-ne în credinţă şi ajutaţi-ne să fim biruitori în lupta cu păcatul, spre câştigarea virtuţilor în locaşurile cereşti. Ca impreună cu voi să cântăm lui Hristos Dumnezeu în Împărăţia cea fără de sfârşit, că lui i se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, împreună cu cel fără de început al lui Părinte şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă făcătorul lui Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Patericul românesc - Sfinţii mucenici Epictet, preotul şi Astion, monahul



Aceşti doi sfinţi martiri erau originari din Asia Mică, probabil dintr-un oraş al Frigiei. Epictet s-a născut din părinţi creştini şi a învăţat de mic carte, fiind foarte râvnitor pentru cunoaşterea Sfintei Evanghelii. Apoi, dorind să slujească toată viaţa lui Hristos, a părăsit casa părinţilor săi şi s-a făcut călugăr în una din mănăstirile Frigiei. Pentru sfinţenia vieţii sale, fericitul Epictet s-a învrednicit de darul preoţiei şi a devenit un neobosit propovăduitor al Evangheliei lui Hristos în patria sa, convertind la creştinism şi botezând în numele Preasfintei Treimi mulţi locuitori frigieni.

Printre cei convertiţi a fost şi un tânăr ales, anume Astion, fiul unui magistrat numit Alexandru. Urmând dascălului şi părintelui său duhovnicesc, fericitul Astion a luat jugul cel bun al lui Hristos, făcându-se călugăr, probabil, în aceeaşi mănăstire, aşa cum mărturisesc actele martirice.

Datorită persecuţiei lui Diocleţian (284-305), în jurul anului 290, fericiţii Epictet preotul şi Astion monahul şi-au părăsit patria lor şi, râvnind să mărturisească pe Hristos, s-au stabilit în Sciţia Mică (Dobrogea), în oraşul Halmyris (Almiridensis), numit şi Salmorus, situat pe braţul de sud al Dunării. Aici au propovăduit cu mult curaj Evanghelia lui Hristos, convertind la creştinism un mare număr de păgâni.

Auzind de aceasta, guvernatorul Latronianus a dat poruncă să închidă în temniţă la Halmyris pe fericiţii mărturisitori Epictet preotul şi Astion monahul, chinuindu-i cumplit pentru a se lepăda de Hristos. Văzând însă bărbăţia şi tăria credinţei lor, guvernatorul a poruncit să li se taie capetele de către Vigilantius, unul din judecătorii celor doi martiri.

Martiriul Sfinţilor Epictet şi Astion a avut loc la Halmyris, într-o zi de 8 iulie, când li se face pomenirea în întreaga Biserică creştină în fiecare an.

În "Acta Sanctorum Julii", t. II (29), Parisiis et Romae, 1867, p. 540-551, ca şi în celelalte acte martirice, sunt numiţi "De Sanctis Epicteto presbytero et Astione monacho martyribus Almiridensibus (Halmyris) în Scythia".

Părinţii tânărului mucenic Astion monahul, Alexandru şi Marcelina, pornind în căutarea fiului lor, au ajuns până la Halmyris. Aici, auzind de mucenicia Sfântului Astion, au fost convertiţi la credinţa în adevăratul Dumnezeu de preotul Bonosus, fiind botezaţi de episcopul de Tomis, Evanghelicus, în a paisprezecea zi de la mucenicia Sfinţilor Epictet şi Astion.

(Arhimandrit Ioanichie Bălan, Patericul românesc, Editura Mănăstirea Sihăstria, pp. 16-17)